

[Esther Malling Pedersen.]

til at være malplaceret Lyrik, men det gør mig nu ikke saa meget. Det, den højtærede Minister kalder Lyrik, kalder jeg rigtig Forstaaelse af, hvor uhyre kompliceret en Sag det er at lovgive paa et saa omfindtligt Omraade som dette, og rigtig Forstaaelse af, hvordan en saadan Lov kan komme til at gribe ind i Folkemoralen, i Folkets hele Indstilling, og jeg lader mig ikke rokke i min Overbevisning om, at det, der under de foreliggende Forhold er Brug for, er ikke en speciel Straffelov, som den højtærede Justitsminister udtrykkeligt kalder sit Forslag, men det er en Lov, der slaar fast i Samfundets Bevidsthed, at Moderen og Barnet er saa vigtige Samfundsfaktorer, at Samfundet for sin egen Skyld maa give dem de bedst mulige Kaar og yde dem den størst mulige Støtte, økonomisk, praktisk og moralsk. Endvidere er der Brug for en Lov, der klart og tydeligt, uden Mulighed for Misforstaaelser eller Fortolkninger, slaar fast, at naar Samfundet har taget denne positive Stilling over for Moder og Barn, saa kræver det til Gengæld Menneskelivet respekteret, ogsaa i dets mest værgeløse Form, saaledes at Fosterdrab er strafbart og kun tilladt i aldeles bestemt præciserede Undtagelsestilfælde. Det, der ikke er Brug for, er efter min Opfattelse en Lov, hvortil der er kædet Bestemmelser, som nødvendigvis maa faa Indflydelse paa Ungdommens hele Livsindstilling, idet der her er Tale om en Oplysning, der, hvis den ikke sammenkædes med Opdragelse, kan blive skæbnesvanger. Derfor tager mit Parti i sit Ændringsforslag Afstand fra de af den højtærede Justitsminister foreslaaede Seksualklinikker.

Det Spørgsmaal, hvorom her skal lovgives, er saa kompliceret, at det fortjener at ses og belyses fra alle Sider, ogsaa fra den Side, der berører Mentaliteten i Folket. I en Tid som vor, hvor vi ser Stemningsbølger og Mentalitetsforskydninger forvandle Lande og Riger, kan man ikke uden at vise manglende Realitetssans underkende Folke-mentalitetens Betydning. At værne om og yderligere opbygge en sund aandelig Indstilling hos Slægten er i høj Grad en realitetspræget Opgave, og det er Ønsket om at være med til Løsningen af denne Opgave, der ligger bag ved Venstres Kamp i denne Sag. Og har vore Synspunkter end ikke fundet Genklang hos den højtærede Justitsminister, saa har de — derom er jeg overbevist — fundet Genklang i store Dele af den danske Befolkning, og saa har Kampen heller ikke været ført forgæves.

Jeg skal med disse Ord anbefale det af mit Parti stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Lisbet Hindsgaul: Paa mit Partis Vegne har jeg deltaget i Udvalgsarbejdet om dette Lovforslag, men som det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Esther Malling Pedersen) lige har bemærket, og som det ogsaa fremgaar af det konservative Mindretals Betænkning, har vore Synspunkter ikke fundet nogen som helst Forstaaelse hos Regeringspartierne, og Forhandlingerne har derfor været unyttige. Jeg skal ikke i Aften forlænge Debatten eller uddybe vore Synspunkter; jeg vil kun henvise til min Ordførertale ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget. I denne Tale havde jeg Lejlighed til at fremsætte mine Betragtninger over de væsentligste Punkter i Lovforslaget, og derfor skal jeg ikke forfalde til at repetere, hvad jeg en Gang har fremdraget.

Tilbage er da kun i disse sidste Forhandlinger om dette alvorlige Lovforslag at udtale min dybe Beklagelse af, at Lovforslaget om faa Øjeblikke ophøjes til Lov, og jeg vil samtidig udtale, at det er mit Partis Haab, at denne Lov maa betragtes som en Forsøgslovgivning. Jeg er i Henhold til den radikale Ordførers Udtalelser ved første Behandling ikke i Tvivl om, at dette Haab deles af andre, og at der saaledes er Mulighed for, at det kan gaa i Opfyldelse. Men naar jeg har udtalt Haabet om, at Loven kun er et Forsøg, vil jeg gerne tilføje, at det ogsaa er mit store Ønske, at man, hvis denne Lov ikke viser sig at være det, man fra den højtærede Justitsministers Side har tænkt, da til sin Tid fra ansvarlig Side vil have Vilje til at ændre Anskuelse, inden Loven faar for skæbnesvangre Virkninger.

Det konservative Mindretal kan ikke stemme for det foreliggende Regeringslovforslag, men jeg anbefaler det høje Tings Medlemmer at stemme for det konservative Mindretals Ændringsforslag om en ny Affattelse af Forslag til Lov om Foranstaltninger i Anledning af Svangerskab m. v. Ligeledes henstiller jeg til det høje Tings Medlemmer at stemme for det Ændringsforslag til Lovforslaget om Ændring i Straffelovens § 235, som det konservative Mindretal har stillet sammen med Venstremindretallet.

Ingeborg Hansen: Naar jeg i Udvalgsbetænkningen har ønsket at tage en Særstilling, er Grunden følgende:

Den Tilstand, som man ikke hidtil